

דְלֹא אֲשֶׁלִים, אֲתַעֲבֵיד תְלֹא דְגַרְמִי. מַאי טַעַמָא. מִשּׁוּם
דְלֹא בְּרִיךְ בְּחַבִּיבָתָא. וְקָם אַחֲרֵי וּפְרִיסָא יְדוֹי וּבְרִיךְ,
וְאַתְּהַקֵּן הַהוּא יוֹמָא. כֹּל כְּהֵן דַהוּא לֹא רְחִים לְעַמָא, אוֹ
עַמָא לֹא רְחִמָין לֵיה, לֹא יִפְרֹסֵם יְדוֹי לְבָרְכָא לְעַמָא,
דְכַתִּיב, (משל כי) טֹוב עֵין הַוָא יִבְרֹךְ אֶל תְּקִרֵי יִבְרֹךְ,
אֶלְאָ יִבְרֹךְ.

תָּאָנָא, אמר רבי יצחק, בא וראה מה כתיב בההוא רשות דבלעם, בשעתא דאתמסר ליה לברכה לישראל, הוּא משגח בעינא בישא, בגין דלא יתקיים ברכתא, והוּא תלוי בההוא עינא בישא, דכתיב, (במדבר כד) נאם בלעם בנו בעור. Mai בנו בעור. מיהוא הדינה סאני להו יתר מכל בני עולם. ונאם הגבר שתום העין, דסתים עינא טבא מנפיהו, בגין דלא יתברכו, ולא יתקיים ברכתא.

אמר רבי יהודה, וכי הוא ודי, דאשתחח פקייעא (ס"א
דאשתחח פקייחא) דעינא לברכה, דכתיב, (דניאל ט) פכח עיניה, בגין לברכה. וברכתא דרב המנוחא סבא, וכי אמר, קידשא בריך הוא יפקח עינוי עלך. ובזהוא רשות כתיב, שתום העין. בגין דלא יתברכו על יdoi. ואמר רבי יצחק, בגין זה מהנה דבריך בעינא טבא, ברכתיה אתקיים. ודלא מברך בעינא טבא, כתיב, (משל כי) אל

**תְּלַחַם אֶת לְחָם רֹעֵעַ עַיִן וְאֶל תְּתַאֲוֹ לְמַטְעָמוֹתָיו, כְּלֹוֶר
אֶל תְּבֻעוּ מִגְיָה בְּרִכְתָּא כָּלֶל.**

אמר רבי יוסי, תא חזי, כתיב (דברים כט) ולא אבה יי אללהיך לשמעך אל בלעם וגו'. לשמעך אל בלעם, אל בלק מבעי ליה, דהא עביד בלק כלא, מהו אל בלעם. אלא משום דהוה סתים עינוי, בגין שלא יתברכוין ישראל. תאנה, אמר רבי יוסי, אמר ליה קודשא בריך הויא לבלם, רשע, את סתים עינך בגין שלא יתברכוין בני. أنا אפקח עיני, וכל מלין דתימא, אהפיך להו לברכאנ. הדא הוא דכתיב, ויהפיך ה' אללהיך לך את הקוללה לברכה כי אהבך וגו'.

ועל דא כתיב, טוב עין הויא יברוך כי נתן מלחמו לדל. מהו מלחמו. ומה דאוקימנא, דכתיב, (ויקרא כא) ללחם אלהיyo מקדשי הקדשים וגו'. משמע דקדשי הקדשים ללחם אלהיyo נפק מגיה. בגין כה כי נתן מלחמו לדל. תניא, ומה חביבין ישראל קמי קודשא בריך הויא, דעתאי לא מתברכי אלא בגיןיהון דישראל.

דתגבנן, אמר רבי יהודה, אמר רבי חייא, אמר רבי יוסי, בשבע הקדוש ברוך הוא, שלא יכנס בירושלם של מעלה, עד שיכנסו ישראל בירושלם של מטה, שנאמר (חושע יא) בקרוב קדוש ולא אבא בעיר.

כלומר, כל זמנה לשכינתא הכא בגלויתא, שמא דלעילא לא אשתלים. וכל תקונין לא אתקנו, כביכול אשтар (דף גמ"ח ע"א) **שמא קדישא חסרא.**

רבי אבא היה אויל לירוד, פגע ביה רבי זעירא בר רב אמר ליה הא חמינה אפי שכינתא, ומאן דחמי אפי שכינתא, בעי למיזל ולרحتא בתראה. הדא הויא דכתיב, (הושע¹) וגדעה נרדפה לדעת את ה'. ובתיב (ישעה ב) והלכו עמים רבים ואמרו לכוי ונעלה אל הר יי' וגו'. כי מציון יצא תורה וגו'. ואני בעינה למחך בתרא, ולמילך מאגנון מל' מעלייתא, דעתון טעמיין כל יומא, מאדרא קדישא.

מאי דכתיב, (בראשית טו) זהאמין בי' ויחשבה לו צדקה, אי קידשא בריך הויא חשבה לאברהם, או אברהם לקודשא בריך הויא. ואני שמענא, לקודשא בריך הויא חשבה לאברהם, ולא ATIISHBA בלבאי. אמר ליה הכי אוקימנא, ולאו הכי הו. תא חז, ויחשבה, ויחסוב לו לא כתיב, אלא ויחשבה, אברהם ודאי חשבה לקודשא בריך הויא. כתיב (בראשית טו) ויוציא אותו החוצה, אמר ליה קידשא בריך הויא, צא מאטגןנות שלך, לאו ההוא אורחא למגdu שמי, את חמוי, ואני חמינה, אברהם אין מולד, אברהם מולד. מבאן ולהלאה,

אשׁתְּדָלוֹ בַּאֲרָחָא אַחֲרָא, כ"ה יהיָה זֶרֶעָה. מַאי כ"ה. הִיא
כַּתְּרָא עֲשִׂירָה קְדִישָׁא דְמַלְכָא, לְמַנְדָע שְׁמִיה, וְהִיא
כַּתְּרָא דְדִינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה.

וְתַּאֲנָא, כ"ה יהיָה זֶרֶעָה מִמְשָׁה. בְּהָהִיא שְׁעַתָּא תְּדִי
אַבְרָהָם, לְאַסְטְּכָלָא וְלְמַנְדָע שְׁמִיה,
וְלְאַתְּדַבְּקָא בֵּיה, מִשּׁוּם דָאַתְּבָשָׁר בְּכ"ה, וְאַף עַל גַּב
דִּינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה, חַשְׁבָה אַבְרָהָם לְהַהְוָא כַּתְּרָא, אַף
עַל גַּב דְּהִיא דִּינָא, בְּאַלְוָה הִיא רְחִמִי. הַדָּא הוּא דְכַתְּבִיב,
וְיַחֲשָׁבָה. מַאי וַיַּחֲשָׁבָה. לְהַהְוָא כַּתְּרָא. צְדָקָה רְחִמִי. אָמֵר
רַבִּי יְצָחָק, כ"ה כַּתְּרָא עֲשִׂירָה הִיא, וְאַתְּקָרֵי צָדָקָן,
וְדִינֵין מַתְעָרֵין מִפְהָה, וְאַבְרָהָם אַף עַל גַּב דִּידָע דִּינֵין
מַתְעָרֵין מִפְהָה מַהְאֵי צָדָקָן. הוּא חַשְׁבָה צְדָקָה, דִּינֵין לֹא
מַתְעָרֵין מִפְהָה, בְּגִין דְהֹוָא רְחִמִי.

תו אָמֵר רַבִּי אָבָא, מַאי דְכַתְּבִיב, (בראשית כד) וַיַּיְ בָּרָךְ אֶת
אַבְרָהָם בְּכָל, כַּמָּה דָאַת אָמֵר (דברי הימים א בט) כִּי כָל
בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ. וּכְתִיב כִּי תָבְרָכוּ, דְבָגִינִי הָוּ דְיִשְׁرָאֵל
מִתְבָרֵךְ הָאֵי כ"ה עַל יְדָא דְכַהְנָא, בְּגִין דִיתְבָרְכָוּ
יִשְׁרָאֵל לְתַתָּא, וַיַּשְׁתַּפְחֵה בְּרִכְתָּא בְּכָלָא וְלִזְמָנָא דָאַתִי (ס"א
בְתִיב) כַּמָּה דָאַת אָמֵר (תהלים קלד) יִבְרָכֵךְ יְיָ מַצִּיּוֹן וְגֹו. (תהלים
קלה) בָּרוּךְ יְיָ מַצִּיּוֹן שׁוֹכֵן יְרוּשָׁלָם.

(במדבר ז) וַיְהִי בַּיּוֹם כְּלַת מֹשֶׁה וְגֹו. תַּנְאָ רַבִּי יוֹסֵי, בַּיּוֹם

שנכנסה בלה לחוּפה. במאי אוקימגא ביום בלה משה. אלא מלמד, דעת ידו דמשה נבנשה. אמר רבי יהודה, וכי עד השთא אתעכבות דלא עילית לדוכתיה, והפתיב (שמות מ) ולא יכול משה לבא אל אهل מוזען וגוז. אמר רבי יצחק אין מוקדם ומואוחר בתורה.

ויהי ביום בלה משה, בלה של משה וዳאי. דתגין אמר רבי שמעון, מאי דכתיב, (חלהים סח) עליית לмерום שבית شبוי וגוז. אלא בשעה שאמר לו קודשא בריך הוא, (שמות ג) של נעליך מעל רגליך, אוזען ההר, אמר מיכאל קמי קודשא בריך הוא, רבונו של עולם תבעי לסתור אדם. והא כתיב (בראשית ח) זכר ונוקבה בראם ויברך אותם, וליית ברכתא אשתקה, אלא במאן דאייה דבר ונוקבא, ואת אמרת לאתפרשא מאתתיה.

אמר ליה הא קיים משה פריה ורבייה, השתא אנה בעינא דיתגסב בשכינתא, ובגיגיה יהות שכינתא לדירא עמייה, הדא הוא דכתיב עליית לмерום שבית شبוי. ומאי شبוי. שכינתא דאתנסיבת עמה. לקחת מתנות באדם. באדם לא כתיב, אלא באדם הידען למעלה. וביו מא דנחתת שכינתא, והוא יומא דאתנסיבא במשה נחתא, הדא הוא דכתיב בלה משה, בלה משה ממש.

וביהושע דאנפוי פאנפוי סיחרא כתיב, (יהושע ח) של בעלה, דלא אתפרש אלא בזמנין ידיין, דהא לא אתגסיבת עמיה שכיבתא כל כה, ולא אתחויליה, דכתיב (יהושע ח) ויפל יהושע על פניו ארצה. אבל הכא בלת משה וዳי. מתרנות באדם, מתרנת כתיב, זפה חילקיה דמשה, דמאיריה בעי בקריה, על כל שר בני עלמא.

(במדבר ז) ויאמר יי אל משה נשיא אחד ליום. מהו ליום. אמר רבי יהודה, יומין דלעילא, דאתחכמי (במדבר ז) לאתברכא, באינון תריסר תחומיין, דמתפרשא, וכל חד אתתקן ואתחנך בברכתא על יdoi דאלין דלחתטא. תאנה, כלחו מתרקן בגין מדבחא דלעילא, ואפילו תתאה ואפילו עובדי כוכבים ומזרות מתרקן.

דתגיא, אמר רבי שמעון, אלמלא לא אקריבו אלין תריסר נשיאי ישמעאל, דכתיב, (בראשית כה) שנים עשר נשאים לאומותם. מדאקריבו אלין דישראל, גסיבו שליטנותה דכליה, בגין כה נשיא אחד ליום.

וכל מה דאקריבו, בגונא דלעילא אקריבו, בגין דיתברכו נלהון. אילם שישים, עתודים שישים, כמה דכתיב, (שיר השירים ג) שישים גבורים סביב לה, דבستر

גבורה. כף אחית עשרה זהב וגו', והא אתמר, זפאה חילקייהון דעתיקיא, דקדושא בריך הוא מרים עליהו ברכאן, וצית צלותהון, ועליהו כתיב, (תהלים קב) פנה אל תפלה הערד ולא בזה את תפלהם וגו'. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת בהלוותך

(במדבר ח) וידבר יי' אל משה לאמור. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהלוותך את הנרות וגו', רבי יהודה פתח, (תהלים יט) והוא כחנן יוצא מהופתו וגו'. זפאה חולקיהון דישראל, דקדושא בריך הוא אתרעוי בהון, ויהב להון אורניתא דקשוט, אילנא דחוי, דביה אחד בך נש (ס"א אחדירית) חיין להאי עולם, וחיין לעולם דאת. כל מאן דاشתדל באורניתא ואחד בה, אית ליה חיין (ס"א אחד בחיני). וכל מאן דשביק מלך דאורניתא, ואתפרש מאורניתא, אבלו מתפרש מחיין, בגין דהיא חיין, וכל מלאוי חיין, הדא הוא דכתיב, (משל ג) כי חיים הם וגו'. וכ כתיב (משל ג) רפאות תהיל שרד וגו'.

תא חיין, אילנא דחוי, אחד מעילא לחתא. והאי שמשא דנהיר לכלא, נהරא דיליה שארי מרישא, ואתפשט בגופא דイルנא בארכ מישר, ב' סטרין אחדין

גבורה. כף אחית עשרה זהב וגו', והא אתמר, זפאה חילקייהון דעתיקיא, דקדושא בריך הוא מרים עליהו ברכאן, וצית צלותהון, ועליהו כתיב, (תהלים קב) פנה אל תפלה הערד ולא בזה את תפלהם וגו'. ברוך יי' לעולם אמן ואמן. ימלוך ה' לעולם אמן ואמן.

פרשת בהלוותך

(במדבר ח) וידבר יי' אל משה לאמור. דבר אל אהרן ואמרת אליו בהלוותך את הנרות וגו', רבי יהודה פתח, (תהלים יט) והוא כחנן יוצא מהופתו וגו'. זפאה חולקיהון דישראל, דקדושא בריך הוא אתרעוי בהון, ויהב להון אורניתא דקשוט, אילנא דחוי, דביה אחד בך נש (ס"א אחדירית) חיין להאי עולם, וחיין לעולם דאת. כל מאן דاشתדל באורניתא ואחד בה, אית ליה חיין (ס"א אחד בחיני). וכל מאן דשביק מלך דאורניתא, ואתפרש מאורניתא, אבלו מתפרש מחיין, בגין דהיא חיין, וכל מלאוי חיין, הדא הוא דכתיב, (משל ג) כי חיים הם וגו'. וכ כתיב (משל ג) רפאות תהיל שרד וגו'.

תא חיין, אילנא דחוי, אחד מעילא לחתא. והאי שמשא דנהיר לכלא, נהරא דיליה שארי מרישא, ואתפשט בגופא דイルנא בארכ מישר, ב' סטרין אחדין

בֵּיתָה, חַד לְצִפּוֹן, וַחַד לְדָרוֹם. חַד יְמִינָא, וַחַד שְׂמִאלָא.
 (וְאַיִלּוֹן) בְּשֻׁעַתָּא דְשִׁמְשָׁא בְּהֵיר כִּמָּה דָאַתְמָר, מַהְנוֹא גַּופָּא
 (ס"א נוֹפָא) דָאַילְגָּנָא, אַתְקִיףַ לְדָרוֹעָא דִימִינָא, וְאַבְהֵיר
 בְּתוּקְפִיה. וּמַתּוֹקְפִיה בְהֵיר שְׂמִאלָא, וְאַתְבְּלִיל בְגַהּוֹרִיה.
 וְהֵוֹא בְּחַתָּן יוֹצָא מַחְפָתָו, מַאן אִיהוּ חַפְתָו. דָא אִיהוּ (שיר
 השירים ג) עַטְרָה שַׁעַטְרָה לוֹ אַמוֹ בַיּוֹם חַתְבָתָו. יוֹצָא
 מַחְפָתָו, דָא אִיהוּ רִישָׁא דְכָל נְהֹרָא כִּמָּה דָאַת אָמַר
 בְקָרָא דְאַבְתָּרִיה, מַקְצָה הַשְׁמִים מוֹצָאוֹ, דָא שִׁירוֹתָא
 דְכָלָא, דְאַקְרֵי מַקְצָה הַשְׁמִים. וּבְדַיִן, נְפִיק בְּחַתָּן מַמְשָׁ,
 כַּד נְפִיק לְאַעֲרָעָא לְכָלָתִיה, רְחִימָתָא דְנַפְשָׁוִי, וְפָרִישָׁ
 דְרוֹעוֹי, וְמִקְבֵּל לְהָ.

כְּהָא' גּוֹנוֹנָא וְהֵוֹא בְּחַתָּן יוֹצָא מַחְפָתָו, אַזְלָא שִׁמְשָׁא
 וְאַתְפְּשָׁט לְגַבְיִ מַעַרְבָּ, כִּיוֹן דְמַעַרְבָּ אַתְקָרִיב,
 סְטָר צְפָוָן אַתְעַר לְקַבְּלִיה בְקַדְמִיתָא, וְקָרִיב לְמַעַרְבָּ,
 וּזְוִיגָ לֵיה בְאַתְרִיה, כִּמָה דָאַתְמָר דְכַתִּיב, (שיר השירים ב)
 שְׂמָאלוֹ תְּחַת לְרָאשִׁי. וְלִבְתָר סְטָר דְרוֹם דָאִיהוּ יְמִינָא,
 דְכַתִּיב וְיִמְינָנוּ תְּחַבְּקָנִי. בְּדַיִן יִשְׁיַשׁ כְּגַבּוֹר לְרוֹזֵץ אַרְחָ,
 לְאַנְהָרָא סִיחָרָא וְאַזְקָמוֹתָה. תָא חֹזֵי, בְּהַעֲלוֹתָךְ אַת
 הַגְּרוֹת, אַלְיִן בּוֹצְיִנֵּין עַלְאַיִן, דְכָלָהוּ בְהֵירִין בְּחַדָּא מִן
 שִׁמְשָׁא. (חסר כאן)

רְבִי אָבָא פָתָח, (תהלים פט) אָשָׁרִי הָעָם יוֹדֵעַ תְּרוֹעָה יְיָ

בָּאוֹר פְּנֵיךְ יְהִלְכֹּן. הָאֵי קָרָא אֲוֹקְמוֹתָה, אֲבָל תָּא חִזְיִי,
וְכֹאֵין אִינְיוֹן יִשְׂרָאֵל, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא יְהָב לֹזֶן
אָוּרִיְתָא קְדִישָׁא, (דף קמ"ט ע"א) וְאָוְלִיפָּה לֹזֶן אָרְחוֹי,
לְאַתְּה בְּקָא בְּיַה, וְלִמְיטָר פְּקוֹדִי דָּאָרִיְתָא, לְמַזְבִּי בְּהָו
לְעַלְמָא דָּאָתִי. וְקָרִיב לְהָו בְּשֻׁעַתָּא דְּנַפְקָו מַמְצָרִים, דָּהָא
כִּדְיַן אָפִיק לֹזֶן מְרִשּׁוֹתָא אַחֲרָא, וְסַלִּיק לֹזֶן לְאַתְּה אָחָדָא
בְּשִׁמְיַה, וּכִדְיַן אַקְרוֹן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּנֵי חֹרִין מְכֹלָא. דָּלָא
יַתְּבוּ תְּחוֹת רִשּׁוֹתָא אַחֲרָא, וְסַלִּיק לֹזֶן לְאַחָדָא בְּשִׁמְיַה,
דְּסַלִּיק עַל כָּלָא, דְּשַׁלִּיט עַל עַלְאֵין וְתַתְּאֵין.

וּמְגֹו רְחִימִוָּתָא דְּלַהּוֹן, קָרָא לֹזֶן (שמות ד) בְּנֵי בְּכוֹרִי
יִשְׂרָאֵל, כְּגֻוֹנָא (דְּקָדוֹשָׁה) עַלְאָה (וְעַל דָּא). קְטַל (ס"א
וְקְטַל) כָּל בְּכוֹר דְּלַעַילָּא וְתַתָּא, וְשָׁרָא קְטִידָין וְאָסִירִין
דְּעַלְאֵין וְתַתְּאֵין, בְּגַיְן לְאַפְקָא לֹזֶן, וְעַבְדִּיד לֹזֶן בְּנֵי חֹרִין
מְכֹלָא. וְעַל דָּא לֹא בְּעָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, לֹא מְלָאָה,
וְלֹא שְׁרָף, אַלְאָ אִיהָו. וְעוֹד, דָּהָא אִיהָו יַדַּע לְאַבְחָנָא
וְלִמְבָדָע כָּלָא, וְלִמְשָׁרִי אָסִירִין, וְלֹא אִינְיוֹן בְּרִשּׁוֹתָא
דְּשַׁלִּיחָא אַחֲרָא אַלְאָ בִּידִיה.

תָּא חִזְיִי, בְּהַוָּא לִילִיא דְּבָעָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְקְטַלָּא
כָּל אִינְיוֹן בְּכוֹרִי בְּמָה דָּאָתָמָר, בְּשֻׁעַתָּא דְּרִמְשָׁ
לִילִיא, אַתוּ מְזֻמְרִין לְזֹמְרָא קְמִיהָ, אָמָר לֹזֶן, לֹא עִידָּן
הַוָּא דָּהָא שִׁירָתָא אַחֲרָא, מְזֻמְרִין בְּנֵי בָּאָרְעָא.

בשעתה דאתפליג ליליא, אתעד רוח צפון, וקודשא בריך הוא פדין עבד נוקמיין, וישראל עבדין שירתא בקול רם, (ס"א וישראל מזמרין ואמרין הלילא בקול רם) ובדין עבד לוון בני חורין מפלא, ומלאכין עלייא, וכל משרין כלחו, והוא צייתין להוון לקליהון דישראל. בתר דאתגזרו, רשימו לבתיהון, מההוא דמא, ומדמא דפסחא, בתלת רשיימין. (שםות יב) על המשקוף ועל שתי המזוזות.

מאי טעם. הא אוקמה בגין דאייה רשימה קדישא, ומחבלא כד אייה נפיק, וחמי ההוא דמא דהוה רשים על ההוא פתחא, חים עלייהו דישראל, הדא הוא דכתיב ופסח יי על הפתח וגוו. הכא אית לאסתפלה, אי קודשא בריך הוא אתי וקטיל בארא דמצרים, ולא שליח אחרת, רשימה דא דעת פתחא למלה, והא פלא גלי קמיה. ותו, מהו ולא יתנו המשחית, ולא ישחית מבעיליה.

אלא ודאי הבי הוא, דכתיב, (שםות יב) ווי הבה כל בכור. ווי: הוא ובית דין. וזהו בי דין הכא אשתח. (ס"א מכאן דבכלא) ובכלא בעי לאחוזה עובדא, בגין לאשתזבא. הדא בגונא דא על גבי מדבחא, בגין דלא אשתח מhalbא.

הָאִי בְּעֹבֶדֶת, וּבְזָמָנָא דֵלָא אַצְטָרִיךְ הָאִי, כְּגּוֹן רָאשָׁה
הַשְּׁבָה, דָאִיהוּ יוֹמָא דְדִיבָא, וּמְאַרְיָהוּן דְלִישָׁנָא
בִּישָׁא קִיְמִין עַלְיִיהוּ דִישְׂרָאֵל, בְּעִינָן מַלְיָין, צְלוֹתִין
וּבְעוֹתִין, וּבְעִינָן לְאַחֲזָה עֹבֶדֶת (ס"א בְּרוּחָא וּנְפָשָׁא) כִּמָה
דָאָקִיםָנָא. וְהָא אַתָּמָר, וּבְמָה. בְּשׁוֹפֶר. (לְאַחֲזָה שּׁוֹפֶר)
לְאַתְעָרָא שׁוֹפֶרָא אַחֲרָא. וְאַנוּ מְפִיקִין בְּהַהְוָא קָלָא,
רְחָמִי וְדִינָא בְּחָדָא, כֹּלָא כְּדִקָא יָאֹות. כִּמָה דְהַהְוָא שׁוֹפֶר
עַלְאָה, אָפִיק קָלָא דָאִיהוּ כֹּלָא בְּחָדָא. וּלְאַתְעָרָא רְחָמִי
קָאָזְלִיבָן, וְלִתְבָרָא מְאַרְיָהוּן דְדִינָא, דֵלָא יְשָׁלְטוּן בְּהָאִ
יוֹמָא. וּבְכָד רְחָמִי מִתְעָרִין, כֹּלָהוּ בְּוַצְבָּין עַלְאָין בְּהָרִין
מְהָאִי גִיסָא וּמְהָאִי גִיסָא. כְּדִין (משל טז) בְּאוֹר פְנִי מֶלֶךְ
חַיִים.

תָא חִזִי, בְשַׁעַתָּא דְכַהְנָא (רבא) אַתְפּוֹן לְאַדְלָקָא בְּוַצְבָּין
לְתַתָּא, וְהָוה קָרִיב קְטוּרָת בּוֹסְמִין, בְּהַהְוָא שַׁעַתָּא
כְדִין בְּוַצְבָּין עַלְאָין בְּהָרִין, וְאַתְקַטֵּר כֹּלָא בְּחָדָא, וְחַדּוֹ
וְחַדּוֹתָא אֲשַׁתְכָה בְּכָלָהוּ עַלְמִין, הָדָא הוּא דְכַתִּיב, (משל
טז) שְׁמָן וְקְטוּרָת יִשְׁמַח לֵב, וְעַל דָא בְּהַעֲלוֹתָה אֶת הַגְּרוֹת.
רַבִּי אַלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי יַצְחָק, הָווּ אַזְלִי בְּאוֹרָחָא,
פָגָעוּ בְּאִינּוֹן טוֹרִי קְרָדוֹ, עַד דְהַווּ אַזְלִי, זַקְף עִינּוֹי
רַבִּי אַלְעָזָר, וְחַמִי אִינּוֹן טוֹרִי רַמָּאִי, וְהָווּ חַשּׁוֹכָן, וְדַחֲלוּ
בְּדַחְילָוּ. אָמַר רַבִּי אַלְעָזָר לְאִינּוֹן חַבְרִיאִיא, אַלְוּ אָבָא

הַכָּא, לֹא הָוֶה דְּחִילָנָא, אֲבָל כִּיּוֹן דָּאָנוּ תְּלִתָּא, וּמְלֵי
דָּאָרְיִיתָא בִּינָא, דִּינָא הַכָּא לֹא אַשְׁתַּבָּח.
פָּתָח רַבִּי אַלְעָזֶר וַיֹּאמֶר, פְּתִיב וּתְבָנָה הַתִּיבָּה בְּחֶדֶש
הַשְׁבִּיעִי וְגוּ, עַל הַרְיִי אַרְטָו וְגוּ, בִּמְהַחְבִּיבָן
מְלֵי דָאָרְיִתָּא, דְּבָכָל מְלֵה וּמְלֵה, אַיתָ רְזִין עַלְאַיִן,
וְאָרְיִתָּא כֵּלָא, עַלְאָה אַיְקָרִי. וַתַּגְנִין בְּתִלְיסָר מְכִילָן
דָּאָרְיִתָּא, כָּל דָּבָר שְׂהִיה בְּכָלָל, וַיֵּצֵא מִן הַכָּלָל,
לִלְמָד, לֹא לִלְמָד עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֲלֹא לִלְמָד עַל הַכָּלָל
כָּלּוּ יָצָא.

דָּהָא אָרְיִתָּא דָאִיהִי (דף קמ"ט ע"ב) כְּלֹלָא עַלְאָה, אֲף עַל גַּב
דְּנַפְּקָה מִנְהָה, חַד סְפּוּר בְּעַלְמָא. וְדֹאי לֹא אַתִּי
לְאַחֲזָה עַל הַהְוָא סְפּוּר, אֲלֹא לְאַחֲזָה מְלֵיָן עַלְאַיִן,
וּרְזִין עַלְאַיִן. וְלֹא לִלְמָד עַל עַצְמוֹ יָצָא, אֲלֹא לִلְמָד עַל
הַכָּלָל כָּלּוּ יָצָא. בְּגִין דַהְהָוָא סְפּוּר דָאָרְיִתָּא, אוֹ הַהְוָא
עוֹבֵדָא, אֲף עַל גַּב הַהְוָא נַפְקָא מְכֻלָּא דָאָרְיִתָּא, לֹאו
לְאַחֲזָה עַל גַּרְמִיהָ נַפְקָא בְּלִבְדֵּי, אֲלֹא לְאַחֲזָה עַל הַהְוָא
כְּלֹלָא עַלְאָה דָאָרְיִתָּא כָּלּוּ נַפְקָא.

כְּגֻון הָאִי דְכַתִּיב, (בראשית ח) וַתַּנְחַת הַתִּיבָּה בְּחֶדֶש הַשְׁבִּיעִי
בְשֶׁבַעַה עָשָׂר יוֹם לְחֶדֶש עַל הַרְיִי אַרְטָו. וְדֹאי הָאִי
קָרָא מְכֻלָּא דָאָרְיִתָּא נַפְקָא, וְאַתִּי בְסְפּוּר דַעַלְמָא. מַאי
אֲכַפֵּת לֹן, אִי שְׁרֵי בָּהָאִי, או בָּהָאִי, דָהָא בָּאָתָר חַד

ליישר. אלא ללמד על הכלל כלו יצא. וזוכהין איבנון ישראל, דאתיהיב להו אורניתא עלאה אורניתא דקשות. ומאן דאמר, דההוא ספרא דאורניתא, לאחזהה על ההוא ספר בלבך קאתי, תיפה רוחיה. דאי הבי, לאו איה אורניתא עלאה, אורניתא דקשות, אלא ודאי אורניתא קדישא עלאה, איה אורניתא דקשות.

טא חזוי, מלך בשר ודם, לאו יקרא דיליה הויא, לאשתעי מלאה דהדיותא, כל שכן למכתב ליה, וαι סליק בדעתה, דמלך עלה קודשא בריך הויא, לא הויליה מלין קדישין, למכתב ולמעבד מביתו אורניתא, אלא דאיهو כניש כל מלין דהדיותין, בגון מלין דעשו. מלין דהגר. מלין דלבנו ביעקב. מלין דאתון. מלין דבלעם. מלין דבלק. מלין דזמרי. וככניש להו, וכל שאר ספרין דכתיבין, ועביד מביתו אורניתא.

אי הבי, אמא אקרי (מלאכי ב) תורה אמת, (טהילים יט) תורה יי תמייה, עדות יי באמנה, פCOND>I יי ישרים, מצות יי ברה, יראת יי טהורה, משפטו יי אמת, וכתיב הפתחים מזבח ומפוז רב. אלין איבנון מלוי דאורניתא. אלא ודאי אורניתא קדישא עלאה, איה אורניתא דקשות, תורה יי תמייה. וכל מלאה ומליה, אתיא לאחזהה מלין (אחרני) עלאין, דההוא מלאה דההוא ספר,

לֹא לְאַחֲזֹאָה עַל גִּרְמִיה בַּלְבֵד קָא אַתְּיָא, אַלְאָ לְאַחֲזֹאָה
עַל הַהוֹא כְּלֹלָא קָאָתִי, כִּמֵּה דָאָקִיםָנָא.

תָּא חִזֵּי וַתְּגַנֵּחַ הַתִּיבָּה וְגוּ. הָאִי קָרָא בְּךָ, כֹּל שְׁכִנָּא
אַחֲרָנִין, (ס"א הָאִי קָרָא בְּךָ אַיְהוּ וְהָא אַתָּמוּ) בְּשַׁעַתָּא דְּדִינָא
תָּלִי עַל עַלְמָא, וְדִינָן שְׂרִיִּין, וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא יְתִיב
עַל פּוֹרְסִיָּא דְּדִינָא לְמִידָן עַלְמָא בְּהַהוֹא פּוֹרְסִיָּא, כִּמֵּה
רְשִׁימִין אַתְּרְשִׁימָו בְּיַה, כִּמֵּה פִּיתְקִין גְּנִיזִין בְּגּוּיַה, בְּגוּ
אַחֲמַתָּא דְּמַלְפָא, כְּלֹהוּ סְפִּירִים דְּפִתְחִיו תָּמַן אַתְּגַנִּיזָו,
וּבְגִין בְּךָ לֹא אַתְּגַנֵּשִׁי מֵלָה מִן מַלְפָא, וְהָאִי פּוֹרְסִיָּא לֹא
אַתְּקַנוּ, וְלֹא שְׁרִיאָ. אַלְאָ בְּחַדְשׁ הַשְׁבִּיעִי, דְּאַיְהוּ יוֹמָא
דְּדִינָא, יוֹמָא דְּכָל בְּנֵי עַלְמָא אַתְּפִקְדוֹן בְּיַה, כְּלֹהוּ
עַבְרִין קְמִי הַהוֹא פּוֹרְסִיָּא. וְעַל דָּא, וַתְּגַנֵּחַ הַתִּבָּה בְּחַדְשׁ
הַשְׁבִּיעִי, בְּחַדְשׁ הַשְׁבִּיעִי וְדָאִי, דְּאַיְהוּ דִּינָא דְּעַלְמָא.

עַל חַרִי אַרְרֶטֶת, אַלְיִין (סְמִכִּי בּוֹרְסִיָּא) מְאַרְיָהוֹן דְּדִינָן,
מְאַרְיָהוֹן דִּיבָּא וַיְלָא, וְכֹלֹהוּ שְׁלִיחִין (ס"א דְּכָלֹהוּ
שְׁבִיכִין) בְּהַהוֹא יוֹמָא קְמִי קוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא וְכִמֵּה מְאַרְיִ
תְּרִיסִין אַתְּעַרוּ בְּהָאִי יוֹמָא, וְכֹלֹהוּ קְיִמִי תְּחוֹתָה הַהוֹא
פּוֹרְסִיָּא, בְּדִינָא דְּעַלְמָא.

וּיְשָׂרֵאל מְצֻלָּאָן צְלוֹתָא בְּהַהוֹא יוֹמָא, וּבְעָאָן וּמִתְחַבֵּן
קְמִיהָ, וַתְּקַעֵין בְּשׁוֹפֵר, וְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא
חִיִּים עַלְיִיהָ, וּמַהְפֵּךְ דִּינָא לְרַחְמִי. וְכֹל עַלְעָאִי וְתַתְּאִי,